הודעתו של אבלרם אילוז. שם האב: [redacted]. המען הקבוע: בית שמש [redacted]. מקום עבודתו: מגב חורון. שמת הלידה: [redacted]. מקום הלידה: [redacted]. המקצוע: שוטר מס' אישי [redacted]. המצב המשפחתי: [redacted] הדת: יהודי.

התאריך: 10.10.67. השעה 12.30. המקום: מגב חורון. מספרו, דרגתו ושמו של החוקר: מפקח גולן.

היום ראיתי בפני את הג'ל. הודעתי לו שבדעתי לגבות הודעתו על אשר ארע ביום ראשון 8.10.67 בשעות הצהרים בדרכו ללטרון כשהוא בסע עם ג'יפ מס' 2705 בהוג בידי אליהו אליאס המשרת בפלוגה יג'. אמרתי לו שאינך חייב לומר דבר אלא אם רצונך בכך וכל אשר תמסור יירשם על ידי ואפשר להגישו כראיה בבית משפט. לאחר שהזהרתיו ענה מרצונו הטוב ללא כפיה וללא כל הבטחה ופתוי ומסר לי את הדברים שלהלן:

(-) (-)

ביום ראשון 8.10.67 שעה 16.00 בערך יצאתי מהבסיס עם ג'יפ מס' 2705 בהוג בידי שוטר אליהו אליאס והמשרת בפלוגה ג' בה אני משרת כמפקד מחלקה . הגענו בבסיעה עד לבית עיר אלתחתא בפניה לבית צפא הנמצאת מימין לדרך יצאה משאית במהירות מופרזת מעל יכולת המכונה, והנהג ברוב רשלנותו כמעט והדביק אותנו לקיר וזה מתבטא במרחק של סנטימטרים ספורים, אני החושש מאד מנסיוני בתאונה קודמת שארעה לי בכביש ירושלים החוורתי וצמרמורת עברה בגופי. התאונה יכלה להיות מכופלת מצד אחד המשאית, ומצד שני מאחורינו מנקר של דלק. התמונה ~~[illegible]~~ שהצטיירה בעיני ב אית לי כזוועה ולא יכולתי להרשות לעצמי שערבי במובן המלה יעשה לי בוז זה. החלטתי על דעת עצמו שעין תחת עין. הורדתי את שני הבחורים מהמכונה והחלטתי סופית לחסל אותם אחרת לא יהיה סוף לזה וזה מה שעשיתי. העליתי את שני האנשים שאחד בהג את המשאית והשני ישב לידו לתוך הג'יפ שלנו, הוריתי לשוטר שימשיך את הבסיעה בהגיע הג'יפ לכביסה צדדית המובילה לכפר "יאלו" הוריתי לשוטר לפנות שמאלה ולהמשיך בדרך עפר וממנה לדרך אפסלט אשר הובילה שוב לדרך עפר. אני רוצה לתקן שברגע והמכונית שלנו כמעט התנגשה והורדתי את האנשים ממכונית העליתי אותם לג'יפ והחלטתי כפי שהחלטתי אני הוריתי לשוטר לעלות למעלה ולשמור עליהם ואני הוא אשר נהגתי את הג'יפ עד למקום שתארתי ומוכר חלי בתור שכזה גזרה שבה אני עובד הנמצאת בתחום הפלוגה . כשהגעתי למקום עצרתי , הודעתי להם לרדת מהג'יפ. ירדו מהג'יפ לאחר שגם אני ירדתי ואמרתי להם להתקדם בו בזמן כשהם הולכים ואני אחריהם כלומר גבם לפני. יריתי בהם מהנשק שהיה בידי שהוא עוזי השייך לנהג והיה מונח לידי, כלומר ליד הכסא שאליו ישבתי ונהגתי. בעוזי היה מחסנית שלא יודע כמה כדורים בתוכה. דרכתי את העוזי לאחר שירדתי מהג'יפ ואמרתי להם להתקדם ואז יריתי בהם שוספת עד שרוקנתי את המחסנית. במקום לא היתה מחסנית בוספת וזה

./.

היה כל התחמושת שהיתה ברשותנו. אבי רוצה לציין שמקרה התאונה לולא היה, היה בהחלט מקרה תאונה מכוונת ללא כל ספק , וזאת הסקתי מכך שראיתי את המשאית היוצאת ובתוכה האדם הנוסף מצביע לעבר הרכב שלנו והמהירות בה נסע הנהג הסקתי שזו תאונה שמטרתה להרוג אותנו, ולכן החלטתי כפי שהחלטתי ואם היום אבי חי בזכותו של נהג הטנקר א' שהספיק להצער שנית הם לא ציפו להפתעה של הרכב השני. סיבה נוספת לא היה אף אדם בחוץ במקום שכן היתה עלולה להגרם התאונה. לי לא זכור מה עשה והיכן ישב אנשים עמד חברי אליאס לאחר שהורדתי את האנשים למטה. יתכן שאמרתי לו דבר מה לעשות, אך כרגע ובכלל בעלם מזכרוני. כשאבי ירידתי בהם הם הספיקו ללכת מרחק של 10 מטר בערך מהג'יפ אאאא ואז יריתי ובמקום שביהם נפלו למעשה לא בדחר, כי לא היה להם זמן לברוח. בכלל שביהם לא דברו אתי ושתקו כל הדרך פרט לזה שבהתחלה במקום התאונה ניסו להתווכח בטענה שהם עובדי מע"צ ואז הוריתי להם לעלות לג'יפ עלו ונסעו, כפי שאמרתי עד חסולם במקום. לאחר שנפלו הוריתי לנהג מאסוף מכיסם את כל הניירות ולשרוף אותם, וכך היה. נגש אליאס לגופות הוציא מכיסם את הניירות והכסף ובזן היתר גפרורים , שרף הוא את הניירות בקרבתם נאאאא את הכסף מסר לי ואז אאמרתי לו אך את הסכום הזה אל תשתמש בו ולקחתי אבי כמעט אותו סכום הנמצא אכעת בכיסי (הוציא מכיסו סכום של 16 - שש עשרה דינר ירדני ומסרם לי לאחר שנספרו בנוכחותו) ברשותם לא היו טופסי מפקד או תעודות זהוי עד כמה שזכור לי כי הוא הראה לי את הניירות שהוציא, לא חכיבו לכבוי השריפה אלא חזרנו לג'יפ. הנחתי את העוזי על הג'יפ המשכתי אבי לנהוג, והוא ישב לידי עד לבית שש, מקום מגורי, שם מסרתי לו את הרכב חזרה. ברצוני לציין פרט נוסף שנעלם לי מזכרוני והוא לפני עזיבת המקום אמר אלי אליאס שיש כאן מישהו, עניתי לו סלק אותו, ואז הבחנתי באשה עם שתי ילדות אשר בראותה אותנו בנהלה השאירה את שק הזיתים שהיה בידה ונפחד שאבי אעצור אותה מאחר ונכנסה חלשטח סגור עשתה לי פרצוף לתחנונים. אבי מרוב עצבים תפסתי בשמלתה בחוזקה והיא נפחד בסוגה אחורנית וכבראה גם שמלתה בקרעה ואז אמרתי לה שתסתלק והיא עם בנותיה הלכו בריצה מכוון בואם כלומר מדרך "יאלו" אל הכפר של בית צבא. אליאס לא ירה אף יריה וגם לא השתמש בכלל או החזיק בעוזי בזמן הירי אבל לפני הירי, כלומר עד הגיעבו למקום הירי הוא החזיק בעוזי למטרת שמירה וגם לאחר הירי החזקתי לו את העוזי לאחר שאבי נדקתי את הנשק. לא ידוע על שום חפץ אשר נלקח מעל הגופות פרט לכסף שצייבתי בעדותי .

מהניירות שנשרפו.2 האנשים היו כבני 28 הנהג ואילו השני כבן 40. אבי הודעתי להם לאחר שהורדתי אותם מהג'יפ במקום הירי בשפה הערבית שאבי עומד לחסל אותכם כי רציתם לחסל אותנו ואז יריתי בהם. הטנקר שהיה אחריבו בזמן העצירה בעצר גם הוא באופן מתאומי עד כדי סבוב הרכב תוך כדי נלימה לאחר שנעצר שאל אותי אם אבי צריך אותו עניתי לנהג "לא" נשימשיך בנסיעה ובאמת נסע מיד לא זכור לי אם ירד או לא. לי לא ידוע

או זכור ספר הסבקר גם לא חשבתי לרשום את ספרו כי אין אני מכיר את הסבקר [redacted] של הגדוד הסוביל דלק ומכיר את הנהג שעד כמה שזכור לי שמו "ראש-חדש" המשרת בגדוד שלנו. בזמן שבעצרנו בסקום הראשון [redacted] שעלולה היתה התאונה להיות - יצאו אנשים, בעיקר ילדים. גבר שמבטן ניסה להתערב אני לא שמתי לב לדבריו ולא נתתי לו תשומת לב והמשכתי לנסוע. בדרכנו מסקום הירי לבית שמש שוחחתי עם חברי אליאס ואמרתי לו שצריך לעמוד בחקירה במידה והדבר יתגלה והוא הבטיח לי לעמוד בכל חקירה שתהיה אך לצערי דבריו היו כבראה לשוא. כ"כ אמרתי שלו כשיחזור שיבקה את הבשק מאחר והוא יחליד אם לא יעשה כן ומאז כלומר מרגע שהגעבר אחר אהסקרה לבית ועד עכשיו לא הזדמן לי לפגוש אותו יותר וגם לא קבעתי יותר באותו יום. אני יצאתי ללחופשה לכן לא לקחתי את כלי בשק כפי שאני בוהג כרגיל מחשש לאסון בבית. יציאתי עם הרכב לבית שמש היתה על אחריותי מאחר וכרגיל יש אשור להביא אותי עד מחסום לטרון אבל היום והייתי צריך להגיע לדבנדת לחדוש אשור בשואין והזמן דחק אותי עשיתי על דעת עצמי ובהגתי בג'יפ עד לביתי בבית שמש. זהו מקרה ראשון שבו הרגתי אנשים ואני חושב שמקרה זה היה טוב כי אם לא הייתי מחסל אותם בודאי היו מחסלים בוהג רכב הבא אחרי כדי שזממם יצליח. אני לא ספרתי לאיש על מקרה זה ועליו לא יודע מלבד אליאס שהיה אתי.

זאת הודעתי שהוקראה בפני ומאשר אותה כנכונה בחתימתי.

(-) (-) (-)